

Artykuł 78 lit. a) - nazwy i dane kontaktowe sądów lub organów właściwych w zakresie rozpatrywania wniosków o stwierdzenie wykonalności orzeczeń zgodnie z art. 45 ust. 1 oraz w zakresie rozpatrywania środków zaskarżenia od orzeczeń wydanych w sprawie takich wniosków zgodnie z art. 50 ust. 2

Sądem właściwym do rozpatrywania wniosków o stwierdzenie wykonalności orzeczenia zgodnie z art. 45 ust. 1 jest sąd pierwszej instancji orzekający w składzie jednoosobowym (*Μονομελής Πρωτοδικείο*) w okręgu, w którym znajduje się miejsce stałego zamieszkania osoby, w odniesieniu do której orzeczenie ma zostać wykonane; jeżeli osoba ta nie ma miejsca stałego zamieszkania, wówczas uwzględnia się miejsce pobytu; jeżeli nie można ustalić miejsca pobytu, wówczas właściwy jest sąd pierwszej instancji orzekający w składzie jednoosobowym w stolicy kraju (art. 905 ust. 1 kodeksu postępowania cywilnego).

Sądem właściwym do rozpatrywania środków odwoławczych od orzeczeń wydanych na podstawie art. 45 ust. 1 jest właściwy sąd apelacyjny orzekający w składzie jednoosobowym (*Μονομελής Εφετείο*), któremu podlega sąd pierwszej instancji orzekający w składzie jednoosobowym, który rozpatrzył wniosek.

Artykuł 78 lit. b) - informacje o procedurach zaskarżenia orzeczenia wydanego w następstwie wniesienia środka zaskarżenia, o których mowa w art. 51

Orzeczenie wydane w postępowaniu odwoławczym, o którym mowa w art. 51 (przed sądem apelacyjnym orzekającym w składzie jednoosobowym), można zaskarżyć do Sądu Najwyższego [*Αρειος Πάγος*].

Wykonalność stwierdza sąd pierwszej instancji orzekający w składzie jednoosobowym w postępowaniu *ex parte* (art. 740–781 kodeksu postępowania cywilnego).

Środki zaskarżenia skierowane do sądu apelacyjnego orzekającego w składzie jednoosobowym rozpatruje się w trybie procesowym (art. 524 kodeksu postępowania cywilnego).

Orzeczenie można uchylić na podstawie przesłanek, o których mowa w art. 559 kodeksu postępowania cywilnego.

Artykuł 78 lit. c) - odpowiednie informacje o organach właściwych do wydania poświadczenia zgodnie z art. 64

Rejonowy sąd w sprawach cywilnych [*Ειρηνοδικείο*] w okręgu, w którym zmarły zamieszkiwał w chwili śmierci; jeżeli zmarły nie posiadał miejsca stałego zamieszkania, wówczas uwzględnia się miejsce pobytu; jeżeli nie można ustalić miejsca pobytu, wówczas właściwy jest sąd rejonowy w sprawach cywilnych w stolicy kraju (art. 30 i 810 kodeksu postępowania cywilnego).

Artykuł 78 lit. d) - informacje o procedurach odwoławczych, o których mowa w art. 72

A. Orzeczenie w sprawie wydania poświadczenia dziedziczenia na podstawie art. 72 ust. 1 rozporządzenia można zaskarżyć do sądu pierwszej instancji orzekającego w składzie kolegialnym (*Πολυμελούς Πρωτοδικείου*) w okręgu rejonowego sądu w sprawach cywilnych (art. 824 ust. 1 w związku z art. 18 kodeksu postępowania cywilnego).

B. Orzeczenie w sprawie uchylenia poświadczenia lub stwierdzenia jego nieważności lub w sprawie sprostowania lub zawieszenia poświadczenia można zaskarżyć, zgodnie z art. 71 i 73 ust. 1 lit. a) rozporządzenia jedynie w drodze postępowania wszczętego przez osobę trzecią przed sądem spadkowym, którym jest rejonowy sąd w sprawach cywilnych (*Ειρηνοδικείο*) w okręgu, w którym zmarły zamieszkiwał w chwili śmierci lub w którym przebywał w przypadku braku miejsca stałego zamieszkania; jeżeli nie można ustalić miejsca pobytu, wówczas właściwy jest sąd rejonowy w stolicy kraju (art. 823 i 824 kodeksu postępowania cywilnego w związku z art. 1965 kodeksu cywilnego).

Postępowanie odwoławcze (o którym mowa w podpunkcie A powyżej) jest uregulowane w art. 495 – 500 oraz art. 511 – 537 kodeksu postępowania cywilnego.

Postępowanie wszczęte przez osobę trzecią (o którym mowa w podpunkcie B powyżej) jest uregulowane w art. 583 – 590 kodeksu postępowania cywilnego.

Artykuł 79 - Sporządzanie wykazu zawierającego informacje, o których mowa w art. 3 ust. 2, i wszelkie późniejsze zmiany wprowadzane do tego wykazu

Notariusze to przedstawiciele zawodów prawniczych posiadający kompetencje w kwestiach dotyczących dziedziczenia.

Notariusze wykonują czynności pod kontrolą odpowiedniego organu (jest nim prokurator przy sądzie pierwszej instancji – *Εισαγγελέα Πρωτοδικών*).

Notariusze to urzędnicy państwowi, którzy nie są co prawda zatrudnieni na etacie, ale są uprawnieni do sporządzania aktów notarialnych, które mają moc dokumentów urzędowych, z czym wiążą się korzyści polegające na ich zwiększonej mocy dowodowej, dacie pewnej oraz wykonalności.

Wykonując swoje obowiązki notariusze stosują prawo i jednocześnie chronią interesy państwa oraz stron postępowania. Notariuszami są prawnicy, którzy ukończyli studia wyższe, działający w sposób bezstronny, których zadaniem jest zapewnienie pewności prawa osobom zainteresowanym oraz zapobieganie ewentualnym sporom sądowym.

Te cechy notariuszy oraz sporządzane przez nich akty i dokumenty świadczą o tym, że notariusze odgrywają aktywną i skuteczną rolę w sądownictwie prewencyjnym, dbając o prawa wszystkich osób korzystających z ich usług.

Ostatnia aktualizacja: 17/09/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej.

Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.